

Spoštovana žalujoča družina, dragi pogrebci!

Liebe Trauergemeinde!

Premalo je besed, s katerimi bi lahko v nekaj minutah opisali vse, kar je Hanzi Ogris bil, in vse, kar nam je pomenil. Prepričan sem da bo o njem vse besede, ki si jih zasluži, zapisala povest v kakšni knjigi. Verjamem, da ga bo zgodovinopisje uvrstilo med pomembne osebnosti dežele Koroške in še posebej slovenske manjšine na Koroškem.

Najkrajše bi ga lahko opisali kot velikega humanista, povezovalca, poštenega, strpnega in širokogrudnega sočloveka in politika, ki ni poznal grobih in žaljivih besed do sočloveka. Na prvo mesto je vedno postavljaj ljudi in nikoli sebe!

Življenska pot Hanzija Ogrisa ni bila enostavna in je vsebovala vse usodne elemente koroško- slovenskega bivanja na Koroškem. Začeni od temni časih druge svetovne vojne, ko je kot komaj štirinajstletni fant skupaj z družino bil pregnan v notranjost nemškega rajha.

Zadnji poklon preminulim je tisti trenutek, ko še enkrat obudimo spomin na prijatelja, soseda, znanca in človeka, s katerim smo sodelovali, sobivali in ustvarjali naše okolje in naš svet. To je tudi trenutek, ko stojimo ob strani najožjim sorodnikom, ki so izgubili svojega najbližjega, da jim izrečemo naše sožalje in jim pomagamo ob težki izgubi s sočustvovanjem in tolažbo.

Danes smo se zbrali, da se poslovimo od Hanzija Ogrisa, ki je v 88. letu starosti umrl.

Hanzi Ogris je bil – in še bo - ena od stalnic v življenju ljudi, ki smo ga poznali, delali in prijateljevali z njim.

Prosto po Victorju Hugoju bi lahko rekli, da Hanzija Ogrisa ni več tam, kjer je bil, je pa povsod tam, kjer smo mi. Kajti edino važno v življenju so sledovi ljubezni, ki jih zapustimo, če moramo nevprašani oditi in jemati slovo.

Rojen leta 1928 v Bilčovsu je pokojni doživljal politične katastrofe tedanjega časa, bil leta 1942 z družino pregnan.

Pridigar v stari zavezi pravi, da ima vse svoj čas: biti rojen ima svoj čas, umreti ima svoj čas; jokanje ima svoj čas, smejanje ima svoj čas; iskanje ima vsoj čas, izguba ima svoj čas; molk ima svoj čas, govor ima svoj čas; ljubiti ima svoj čas, sovražiti ima svoj čas; prepir ima svoj čas, mir ima svoj čas.

V duhu pridigarja iz stare zaveze je tudi pokojni Hanzi Ogris po vseh grozotah vojne – morda prav zaradi njih - po vonji ponovno začel graditi svoj dom, ustvaril družino, in začel svoje politično poslanstvo. Bistvo njegovega delovanja je bila kljub doživetemu sprava, sožitje in sodelovanje.

To svojo poslanstvo je uveljavljal v vseh svojih javnih funkcijah, naj naštejemo le nekatere najvažnejše: 20 let župan v Bilčovsu, 5 let deželnozborski poslanec 10 let odbornik Kmetijske zbornice, 12 let odbornik Trgovske zbornice, 43 let odbornik Zveze slovenskih organizacij od tega 6 let podpredsednik, 6 let predsednik Zveze slovenskih zadrug, več kot 30 let odbornik

Zveze slovenskih izseljencev, odbornik Slovenskega šolskega društva in ustanovni član Memorial Kärnten/Koroška.

Je nosilec številnih visokih odlikovanj Republike Avstrije, Republike Slovenije, dežele Koroške in civilne družbe na Koroškem.

Hanzi Ogris je bil naklonjen kulturi, njegova Miklavževa hiša je bila od vsega začetka hiša kulture in je nudila odprta vrata vsem kulturnim društvom v občini Bilčovs in tudi preko nje.

Za Hanzija Ogrisa integracija v večinsko družbo in v njegovem primeru v Sozialdemokratsko stranko ni bilo v nasprotju s svojo pripadnostjo k slovenski narodni skupini. Nasprotno včasih je bil pravi vizionar, ko je npr. na svojo gostilno pripel trojezičen napis, je to naletelo pri nekaterih na eni in na drugi strani na nerazumevanje. Kasnejši razvoj mu je dal seveda prav, danes pa je ta filozofija »servus, srečno čau« obče veljavna.

Tudi potem, ko se je Hanzi Ogris po letih aktivne politike, tudi vodenja županskega mesta v občini Bilčovs umaknil iz aktivne politike, je ves čas ostajal izredno buden nad političnim dogajanjem.

Klanjam se pred velikim, zelo velikim humanistom in politikom Hanzijem Ogristem, ki je zapustil s svojim delom na Koroškem globoke sledove. Njegova družina to pot nadaljuje. Družini, svojcem in prijateljem izrekam v imenu ZSO in vseh slovenskih organizacij iskreno sožalje.

Liebe Trauergemeide!

Die Zeit, Gott zu suchen, ist unser Leben. Die Zeit, ihn zu finden, ist der Tod. Die Zeit, ihn zu besitzen, ist die Ewigkeit. ([Franz von Sales](#))

Ein Jegliches hat seine Zeit, und alles Vorhaben unter dem Himmel seine Stunde, sagt der Prediger im Alten Testament. Und Erich Fried hat das **was es ist** mit den Versen umschrieben:

Was es ist

Es ist Unsinn
sagt die Vernunft
Es ist was es ist
sagt die Liebe

Es ist Unglück
sagt die Berechnung
Es ist nichts als Schmerz
sagt die Angst
Es ist aussichtslos
sagt die Einsicht
Es ist was es ist
sagt die Liebe

Es ist lächerlich
sagt der Stolz
Es ist leichtsinnig
sagt die Vorsicht
Es ist unmöglich
sagt die Erfahrung
Es ist was es ist
sagt die Liebe

Liebe Trauergemeinde!

Wir stehen am offenen Grab eines großen Humanisten und Politikers. Hansi Ogris hat das 20. Jahrhundert mit all seinen Verkehungen und Dramen erlebt und als Opfer auch überlebt. Trotzdem war seine Erinnerungspolitik immer auch Versöhnungspolitik.

Er fand immer nur Worte der Freundlichkeit, nie Worte des Hasses oder der Ausgrenzung. Er war ein Mann der Integration und des Ausgleiches. Für ihn war die Zugehörigkeit zur slowenischen Volksgruppe und gleichzeitig auch zur sozialdemokratischen Ideologie bzw. Partei kein Widerspruch, ganz im Gegenteil, er war in den verschiedensten Funktionen, sei es als Bürgermeister, als Landtagsabgeordneter, als Mitglied der Landwirtschaftskammer, der Wirtschaftskammer als Funktionär des Zentralverbandes slowenischer Organisationen und Obmann des slowenischen Genossenschaftswesens immer authentisch und Vertreter des kleinen Mannes über die Volksgruppengrenzen hinaus.

Er war auch ein Mann der Kultur. Sein Gasthaus war ein Haus der Kultur und war für alle Kulturvereine und –schaffenden offen.

Er war ein Vertreter des Dialoges und des Konsenses und hat durch sein praktisches Wirken viel zur Versöhnung der Volksgruppen im Lande beigetragen.

Er war auch ein Visionäre. Er hat zu einer Zeit den Alpen-Adria-Gedanken praktiziert als dies noch nicht selbstverständlich war. Sichtbares Zeugnis dafür war die dreisprachige Aufschrift auf seinem Gasthaus, was auch auf beide Seiten nicht nur auf Zustimmung stieß.

Die Republik Österreich, das Land Kärnten, die Zivilgesellschaft Kärntens und auch die Republik Slowenien haben den Verstorbenen zurecht mit Hohen Würden ausgezeichnet.

Ein Großer, ein ganz Großer ist von uns gegangen. Er hat tiefe Spuren hinterlassen, die uns noch lange an ihn erinnern werden und für viele werden diese Spuren Ansporn für ein konstruktives und friedliches Miteinander sein.

Wir werden Hansi Ogris in ehrender Erinnerung behalten. Der Familie, den Angehörigen und Verwandten darf ich mein tiefempfundenes Beileid aussprechen.